

Undertegnede H. Stilling, som i øvrigt i det hele er enig i Flertallets foranstaaende Udtalelser, finder dog Anledning til, at bemærke, at jeg for flere Beskyttelses-satsers Vedkommende ikke kan finde de af mine Meningsfæller stillede Ændringsforslag fyldestgørende, saaledes navnlig ikke de Drejer- og Smedefaget samt Damekonfektionens vedrørende Toldafgifter. Men da der paa dette fremrykkede Tidspunkt ikke kan være Tale om, at Lovforslaget kommer til 2den Behandling, har jeg under de foreliggende Forhold ikke villet stille Underændringsforslag, hvorimod jeg forbeholder mig paa de nævnte og flere Punkter at fremsætte saadanne under Sagens videre Behandling.

Et Mindretal (S. Jensen, Madsen-Mygdal og S. Pedersen) finder Anledning til at gøre nogle Bemærkninger om den foreliggende Sags Historie i det sidste Par Aar.

Ved Finansministeriets Resolution af 13de April 1895 blev der i Overensstemmelse med en Bevilling paa Finansloven for 1895—96 nedsat en Kommission „til Forberedelse af en Revision af Toldlovgivningen og Overvejelse af dermed sammenhængende Spørgsmaal“. Uden i øvrigt at komme ind paa denne Kommissions Virksomhed skal her blot anthedes to Ting med Hensyn til dens Arbejde: 1) Fra alle Sider vil det vistnok erkendes, at der i den af Kommissionen i December 1896 afgivne Betænkning er samlet et betydeligt og værdifuldt Oplysningsmateriale, der i væsentlig Grad er i Stand til at lette Rigsdagens Arbejde under Behandlingen af den endelige Revision. 2) I lige Maaede vil man sikkert ogsaa erkende, at der fra forskellig Side i Kommissionen er gjort et ikke ringe Arbejde i Retning af at opnaa Overenskomst om en fælles Indstilling til Lovgivningsmagten, og denne Bestræbelser har da ogsaa ført til fuldstændig Enighed om en lang Række af Poster, deriblandt meget væsentlige Grupper, som f. Eks. Metaller, Tømmer og Træ m. v.

Et Forslag til Lov om Toldafgifterne blev derefter forelagt i Folketinget umiddelbart før Jul 1896 og kom til 1ste Behandling fra 9de til 18de Januar 1897, hvorefter det blev henvist til Udvalg den 19de f. M. Det andet Tings Flertal kunde nu gaa en af to Veje, enten at opstille dets principielle Døfter, eller fortsætte i det Spor, som Toldkommissionens Mindretal var slaaet ind paa, at optage en alvorlig Forhandling om at opnaa et Resultat ved gensidige Indrømmelser. Man valgte det sidste, og hele Udvalget har derfor udtalt, at man „fra alle Sider har kunnet enes om Ønskeligheden af at fremme Udvalgets Arbejde ved en rent forretningsmæssig Behandling af det foreliggende Stof“. (Se Folketingsudvalgets Betænkning over Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m., Rigsdagstidende 1896—97, Tillæg B.) I Løbet af forholdsvis kort Tid lykkedes det under imødekommende Forhandlinger og efter gentagne Konferencer med Finansministeren at føre det i Toldkommissionen paabegyndte Kompromis betydeligt videre, saaledes, at Antallet af de Poster, hvorom der ikke hidtil var opnaaet Enighed, blev i ikke ringe Grad formindsket. Paa dette Grundlag blev der den 3dje April 1897, efter omtrent 2½ Maa- neders Arbejde i Udvalget, afgivet en Betænkning med en Række Ændringer, der for Flertallets Vedkommende indeholder et ikke ringe Antal Kompromisforslag sammen med færre Forslag for de Posters Vedkommende, hvorom der ikke var opnaaet Enighed. Sagen kom til 2den Behandling 9de og 10de April, og Flertallets Ændringer vedtoges enten uden Afstemning eller mod et meget lille Stemmetal, hvorefter Forslaget blev enstemmig vedtaget ved 3dje Behandling den 24de April. Det blev derefter fremlagt i Landstinget 26de April, men naaede ikke at komme til 1ste Behandling, skøndt Rigsdagen forblev samlet indtil 1ste Juni.

Paa Grundlag af det Stof, der var tilvejebragt ved Toldkommissionens Arbejde og med gentagne Henvisninger til den Begrundelse, der fra forskellig Side foreligger i Toldkommissionens Betænkning, lykkedes det altsaa Folketinget og den forrige Finansminister at komme Sagens Løsning betydelig nærmere, og der var nu grundet Haab om, at en Fortsættelse i samme Spor vilde være i Stand til at tjærne Uoverensstemmelserne med